

"De idee om klassiek te zingen komt van Piet Roelen. Ik dacht eerst dat hij gek werd!"

juryleden niet." Tot zijn moeder hem inschrijft voor de 'grote' soundmixshow op de Nederlandse televisie, waar hij als tweede eindigt met de Elvis-song *My Boy*. Wachten hem nu in België roem en carrière? „Dat denk je maar! De eerste maanden gebeurde er niets. Ik had wel mijn studies (talén, nvdr.) stopgezet. Toen ik onder contract kwam bij BMG - nog steeds mijn platenfirma - begon alles te lopen. Kevin Leach werd Helmut Lotti. Een naam die Linda Van Waesberge van BMG - nu 'mama Linda', de manager van Clouseau - mij gaf."

Intussen was VTM opgestart en op die zender kende het programma *Tien om te zien* heel wat succes. „Nederlandstalige liedjes waren plots 'in' en BMG wou dan ook dat ik mijn Engelstalige repertoire inruilde. Ik, als Gentenaar die met moeite 'mooi' Nederlands kon spreken, moest plots *Kom nu* inzingen (hij zingt een stukje met een overdreven Gentse tongval). Het was wel mooi, heel charmant maar... ik vond het vreselijk." In 1991 wordt Piet Roelen Lotti's manager. De samenwerking resulteert in de cd *Memories*, een verzamelaar met Engelstalige versies -de vertaling is van Lotti zelf- van Nederlandstalige hits en dan volgt *Helmut Lotti goes Classic*.

Een Ford of een Audi

Een ogenblik aarzelt muzikminnend Vlaanderen, maar dan begint de stormloop naar de platenzaak. Wallonië volgt slechts schoorvoetend. Even afwachten luidt daar de boodschap, maar uiteindelijk - *Classic II* ligt intussen al in de platenwinkel - bezwijken ook onze Franstalige landgenoten voor Helmut's 'klassieke' charme. „De idee komt van Piet. Ik dacht dat hij gek werd! Ik, klassiek zingen! (hij draait zich naar André Walschaerts). André welke stem heb ik eigenlijk? " André: „Een tenor, maar wel geen dramatische. Je kan met

je stem heel veel overbruggen, maar je hoort dat je niet klassiek geschoold bent. Voor mij is dat geen bezwaar, integendeel jouw stem is 'natuurlijk', het is geen gecreëerde stem." Helmut pikt in: „Mijn stem kan je vergelijken met een Ford, een klassiek geschoold stem met een Audi. Ik kan nooit een Audi maken van mijn Ford, ik kan wel mijn Ford verkopen en sparen voor een Audi. Wat ik wil zeggen: ik zou volledig van nul moeten herbeginnen, een totaal nieuwe manier van zingen moeten aanderen. Klassieke zangers gebruiken hun hele lichaam als klankbord, de resonanties liggen compleet anders. Ik wil die truks niet leren want... dan ben ik Helmut Lotti niet meer! Ik kan beter al mijn energie steken in het verder uitbouwen van mijn Ford." Voor André

Walschaerts is het duidelijk: „Eén van de aspecten van het grote succes van *Classic*, namelijk de manier waarop Helmut de klassiekers brengt, is juist zijn stem."

De muziekkeuze voor de *Classic*-reeks maakten Piet en Helmut, bijgestaan door Marc Brillouet van Radio 2 Limburg. Waar geen tekst bestond, kroop Lotti zelf in de pen. Op *Classic III* zijn 8 van de 19 nummers door hem van tekst voorzien. „Ik heb iets met taal, vooral met het Engels. Ik druk mij daar het makkelijkst in uit. De inspiratie haal ik uit de muziek zelf." Maar ook het zingen in het Italiaans, Spaans, Duits, Frans en zelfs Russisch schijnt geen problemen op te leveren. „Ho, ho! De teksten onthouden is niet simpel!" André komt tussen in: „Meen je dat? Ik

dacht dat jij een fenomaal geheugen had!" Helmut: „Ja, dat wel. Ik kan nu ogenblikkelijk een nummer van *Classic I* zingen, het blijft allemaal perfect 'hangen' maar om het erin te krijgen..." André neemt opnieuw over: „Hij verliest zelden of nooit zijn tekst. In de opera heb ik wel anders meegemaakt. Breien noemen ze het, aan het improviseren slaan als je de tekst kwijt bent. Ik heb heel wat Italiaanse aria's gehoord, doorspekt met Russisch of Duits."

André Walschaerts dirigeerde vroeger bij de Antwerpse Opera. „Lang vóór er van de VLOS (Vlaamse Operastichting, nvdr.) sprake was", specificeert hij. Als directeur van de muziekacademie van Heist op den Berg had hij ooit Paul Michiels (ex-Soulsister) onder zijn studenten. Als dirigent rolde hij het Lotti goes *Classic*-project binnen via Wim Bohets, de toetsenman van Lotti's 'Golden Bis Band'. „Die band hebben we uitgebreid", zegt Walschaerts, „tot het 'Golden Symphonic Orchestra' dat 55 muzikanten telt en een 20-tal koristen." Helmut onderbreekt: „André heeft ver-

De grote doorbraak komt er wanneer Kevin Leach - van Helmut Lotti was nog geen sprake - bij de Nederlandse soundmixshow als tweede eindigt met de Elvis-song *My Boy*.

stand van muziek en... dat is zijn grote geluk, daarom mag hij ook mee naar het buitenland." Ze lachen allebei. Lotti gaat door: „Ik zou niet weten wat ik zonder hem moet, hij voelt me perfect aan en ik hem. Soms heb ik het er moeilijk mee dat ik hem niet 'zie' dirigeren. Als er dan geen vast tempo in het nummer zit, kan het wel eens fout lopen." André: „Dat valt niet altijd mee. Ik wil wel vooruitgaan met het orkest, jou voor zijn, maar het orkest reageert niet altijd onmiddellijk. Zij zitten tussen twee vuren: de zanger en de dirigent." Helmut: „Wij geven elkaar signalen, een knikje, een lach, een gebaar. Weet je wat ik ook zo fantastisch vind aan André? De wijze waarop hij 'in' een lied kruipt. Hij vertelt een verhaal terwijl hij dirigeert. Hij is niet alleen dirigent, maar ook acteur."

„Als ik niet in de muziek kruip, krijg jij niets achter jou", verduidelijkt André. „Ik werk trouwens liever met Helmut dan met 'klassieke' mensen. Zijn stijl spreekt me veel meer aan."

Licht klassiek

Meteen zijn we bij een gevoelig punt gekomen: is wat Helmut Lotti brengt klassiek of niet? Een vraag die in de 'haute musique'-kringen steevast met nee wordt beantwoord. Lotti: „Wij hebben het begrip klassiek heel breed geïn-

terpreteerd. Klassiek is volgens Van Daele iets dat meer dan 100 jaar oud is. Klassieke muziek wordt door veel mensen geassocieerd met bombastisch of langdradig." André: „Luister naar de cd. Er staat Schumann, Schubert, Grieg, Brahms, Mozart en Tchaikovsky op en toch is hij niet 'zwaar'." Helmut neemt weer over: „Caruso is een pospog uit 1986 maar nadat Pavarotti hem zong,

een muzikale film in de stijl van de romantische B-films uit de jaren '40. Voor mezelf zie ik de hoofdrol. Maar dan wel zo weinig mogelijk acteren en zoveel mogelijk zingen. Ik zie me niet als een dramatisch acteur, ik vrees dat dat op de lachspieren zou werken." Hij lacht maar bedenkt dan dat hij zichzelf vroeger ook niet klassiek zag zingen. Wie zijn z'n grote voorbeelden? „Elvis

De fans van het eerste uur zijn Helmut altijd trouw gebleven. Zij volgen nu met evenveel enthousiasme zijn 'klassieke' avontuur.

werd hij plots 'klassiek'. Mozart schreef *Ronda Alla Turca* maar ook een *Requiem*. Elvis zong *Woodenheart* maar ook *Jailhouse Rock*. Eigenlijk interesseert dat gemuggenzift me niet, als het maar mooi is."

Ondanks alle succes, ook in het buitenland, komt er geen Classic IV? „Nee, je moet in schoonheid eindigen", stelt Lotti. „Drie stuks is genoeg geweest en trouwens, ik wil wel eens iets anders." Een musical misschien? „Nee, liever

natuurlijk. Hij kan je via een lied een 'warm' gevoel geven. Dat is trouwens het enige wat je mensen kan geven als zanger (denkt even na) en misschien ook wat troost. Wat het klassieke genre betreft, Mario Lanza. Die had de pathos van een popzanger." Wat zijn grootste deugd is? Zonder aarzelen: „Gierigheid. (denkt even na) Bescheidenheid is ook een schone gave en ik ben blij dat ik ze heb (André gniffelt). Ik ben ook vrij nuchter. Ik heb dromen - mijn grootste droom is een life-show geven die worldwide uitgezonden wordt - maar ik weet perfect dat het dromen zijn. Ik denk dat ik morgen in de anonimiteit kan verdwijnen zonder daar een probleem mee te hebben. Wat ik zou doen? Met mijn fiets de wereld rondtrekken en mij nog altijd rotamuseren." Zijn grootste angst? „Fysieke pijn".

Een lange gezinsvakantie

We zijn flink over tijd en André merkt op dat we moeten afronden. Ze moeten binnen anderhalf uur het podium op en het is nog een stukje rijden. Helmut is deze morgen vroeg vertrokken - er stonden een hele reeks interviews op zijn zaterdagprogramma - en het wordt een stuk in de nacht voor hij weer op Limburgse grond zal vertoeven. Dat dit drukke bestaan wel degelijk z'n tol eist van het gezinsleven, bleek uit het recente bericht dat Kimberley en Helmut uit elkaar gaan. Hopelijk kan de zesjarige Messalina op haar mama én papa blijven rekenen. Wij wensen hen veel sterkte toe.

Marie-Christine Bral

Helmut Lotti goes Classic III

Zowel van Classic I als II werden meer dan 500.000 exemplaren verkocht. Classic III is goed op weg zijn voorgangers te evenaren. Wij hebben alvast 10 gratis Classic III-cd's weg te geven. Wel even volgende vraag correct beantwoorden: Hoe oud was Helmut Lotti toen hij zijn 'eerste wapenfeit' pleegde? Een onschuldige hand beslist uit de correcte antwoorden naar wie de cd's gaan. Stuur uw antwoord vóór 20 februari naar: *Onze Tijd - Classic III, Eendrachtstraat 33, 1050 Brussel.*